

ИЗЦЕЛЕНИЕТО НА ИЗМЪЧВАНИ УМОВЕ

Дейвид Уилкерсън

18 Януари, 1999

Измъчван ум е такъв, който страда от постоянна неудовлетвореност. Той е обременен, объркан, неспокоен, останал без всякаква утеха или мир. Той се тормози за бъдещето и миналото, както и за сегашните обстоятелства. И аз съм убеден, че днес има повече измъчвани умове от всяко друго предишно поколение!

Ние, които живеем в Ню Йорк ежедневно виждаме доказателство за това. Ако застанете пред театрите на Бродуей и наблюдавате излизащите посетители, рядко ще видите някой да се усмихва. Тези хора са платили осемдесет долара за да намерят временно освобождение от техните грижи, но те си тръгват по-обременени от колкото са дошли!

Както изглежда, много от тези, които обичат Исус са също измъчвани в ума, както множествата невярващи. Виждам потвърждение за това в някои от писмата, които нашето служение получава. Мнозина вярващи се събуждат нощем обезпокоени и отчаяни. Те отиват на църква с надеждата, че ще намерят някакво освобождение от тяхното бреме.

Но щом като напуснат службата, техните неприятности се връщат отново. Защо толкова хора днес са измъчвани в ума? Нека споделя с вас някои от причините, които вярвам, че Святия Дух ми е показал:

1. Много хора са измъчвани от натиска на сегашните времена

От десетилетия насам, светски експерти са ни казвали, че просперитетата (преуспяването) е отговора на човешките проблеми. Добро образование, прилична заплата, пари в банката - всички тези неща се предполага да дадат на хората достойнство и спокойствие в ума.

Ако всеки получи само частица от Американската мечта, експертите твърдят, че нашите проблеми с престъпността и наркотиците щяха да бъдат решени. Тази теория твърди, че хората стават алкохолици и наркомани, защото никога не са имали самочувствие. Тяхната бедност ги е лишила от благоприятните възможности, които биха им дали чувство за лично достойнство. Така че, ако сега ги снабдим с добре заплатена работа, добро място за живеене и редовни доходи, техния живот ще бъде наред.

Нека да отговоря на тази теория с една лична история. Преди години, Ники Круз, злонравния водач на бандата May May, бе взет за да бъде изследван от психиатър. Ники беше побойник, който живееше като дявола. Всички, които го познаваха мислеха, че е напълно невменяем, без никаква надежда някога да се промени. След няколко часа психиатърът потвърдил всеобщото предположение. Той казал на Ники, че е напълно луд, с никаква надежда за оправяне. Причината? Крайно бедното възпитание на Ники в Пуерто Рико го е лишило от възможностите, на които са се радвали останалите. Обществото бе виновно за това, че той беше изверг. Ники погледнал към психиатъра и казал: „Човече, лудият си ти. Аз просто обичам да се бия. Я ми кажи - как се отнасяше майка ти с теб?“ Накрая той започнал да психоанализира психиатъра!

Ники беше прав - бедността не е главната причина за греха. В противен случай защо все повече и повече осигурени във всяко отношение юноши се пристрастяват към твърдите наркотици? Тези страдащи млади хора имат всичко, което биха поискали. Защо е нужно да се обръщат към наркотиците, ако вече имат умствения мир, който материалните неща се предполага, че дават? Защо растящ брой лекари, адвокати и бизнесмени стават алкохолици? Те имат удовлетворяваща работи, шест цифрени доходи, множество коли, чести ваканции. При все това те все повече и повече се обръщат към алкохола за да заглушат измъчваните си умове. Бил съм на Уол Стрийт в края на работния ден, когато стоковата борса затваря. Щом вратите на търговските представителства се отворят, брокерите се втурват като изплашени бикове към най-близкия бар. Те се тъпчат в дузината малки кръчми на Уол Стрийт, опитвайки се да удавят емоциите си в алкохола.

Защо не са щастливи те? Защо техните умове са толкова измъчвани? Те имат всичко онова, което са били учени, че се нуждаят за да бъдат щастливи. Те печелят огромни доходи, имат собствени вили, пушат 50 доларови цигари, пият 300 доларови вина, карат скъпи коли. При все това, те с мъка изкарват деня. Защо тези хора не се радват на спокойно, удовлетворено състояние на ума? Това е така, защото те се страхуват, че могат да загубят всичко! Те се боят, че икономиката ще се срути и изведнъж всичко, което са спечелили ще изчезне като пара.

Исус предупреди, че в последните дни сърцата на хората ще бъдат измъчвани от всички кризи, които света ще преживее

„ ... а по земята бедствие на народите, като ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните. Човеците ще примират от страх и от очакване нещата, които ще постигнат вселената, защото небесните сили ще се разклатят.” (Лука 21:15-16)

Исус каза, че събитията, които идват върху света ще бъдат толкова ужасяващи, че хората буквално ще падат мъртви от сърдечни инфаркти. Точно сега, ние сме свидетели на същите неща, които Той предсказа: световен хаос, смущения, объркване. Само новините от последния месец - Декември 1998 - са достатъчни за да съкрушат и объркат дори и най-силните умове:

Япония, втората по големина икономика в света, пропада все повече в депресия. Нейната втора по големина банка банкрутира с двадесет милиарда дългове. Сега федералното правителство се зае с управлението на банката - но други Японски банки скоро също ще рухнат.

Алън Грийнспън, председателстващ Федералния резерв на САЩ, каза, че Американската стокова борса се държи точно както преди катастрофата през 1929. Според Грийнспън, цялата дива търговия, която наблюдаваме е абсолютно същата като онази, която предизвика Голямата Депресия.

Пет главни Американски компании обявиха петдесет хиляди съкратени работни места само за две седмици.

Конгреса започна процедура по разследване на президента на Съединените Щати. При все това, отношението на Американците бе: „На кого му пука?“

Един Републикански конгресмен каза с толко много думи: „Забравете разследването, забравете моралните ценности. Ако свалим президента ще загубим нашето преуспяване и ще завършим в депресия.“ Неговите думи повлияха върху отношението на повечето Американци. Моралът вече не струва, защото единственото нещо, което сега е от значение са парите. Мотото, което върна сегашния ни президент обратно в кабинета бе: „Това е икономика, глупаци!“

Един от уважаваните учители в Ню Йорк беше уволнен заради това, че сложил върху катедрата си Библия за да я използват учениците му. Този човек бе един от най-добрите учители в града; неговият клас беше далеч пред останалите. Ако той беше оставил на катедрата си кутия с презервативи, нищо нямаше да му се случи. Но той беше уволнен заради това, че бе занесъл в училище една Библия!

Всички тези неща наскърбяват и смущават всеки, който обича Исус. В действителност, нашето служение получава десетки писма от вярващи от цялата страна, които са разтревожени за моралното срутване на нацията ни.

Едно подобно писмо дойде от деветдесет годишен проповедник. Той си спомня неморалността през 1920, която предизвика осъждане върху Америка чрез Голямата Депресия. Той е бил свидетел на двете световни войни. Той е видял развитието на транспортните средства от конските каруци до космическите совалки. Той е видял развитието на комуникациите от прациящите радиоприемници до Интернет. Казано накратко, той е видял всичко.

Сега той пишеше, че нечестието, ширещо се в нашата нация днес го наскърбява повече от всичко друго, което някога е видял. Той трудно може да схване всичко това, казва той, защото се случва толкова бързо, и дълбочините на покварата са извън всякакво разбиране. При

все това, Исус ни дава слово на увереност, въпреки всичко, което виждаме да се случва. Той заповядва: „ ... но внимавайте да се не смущавате; понеже тия неща трябва да станат, но това не е още свършека” (Матей 24:6). Той ни казва: „Нека нито едно от тези ужасни неща, за които ви предупреждавам да не измъчва ума ви!”

2. Много християни са измъчвани в ума, защото са объркани от тяхната греховност, слабости и морални провали

Днес на света има много изказвания, анализиращи защо хората са толкова объркани и нещастни. Но те не са нещо повече от куп объркани становища. Истината е, че никой, който истински обича Исус Христос няма да бъде измъчван от възможна загуба на материални неща. По-скоро той ще бъде обезпокоен от неприятности в духовната сфера! Павел знаеше истинската причина за нашите обърквания и страдания. Той говори за това в Римляни 7: „Защото не зная какво правя; понеже не върша това, което искам; но онова, което мразя, него върша... Защото не върша доброто, което желая; но злото, което не желая, него върша.” (Римляни 7:15, 19)

Апостолът казва: „Точно това, което не желая да върша, него правя. Но нещото, което бих искал да върша, в покорство на Бога, аз не мога да намеря сили да го постигна!” Тук Павел говори за хилядите искрени вярващи. Те са измъчвани, защото просто не могат да постигнат победа над греха. Те искат да вършат добро - да живеят свято и чисто пред Господа. И те мразят греха, който толкова лесно ги изкушава и разрушава тяхното общение с Христос. Въпреки това, те продължават да се връщат към него! Накрая те са отчаяни, измъчени и съсипани, плачейки: „О, какъв нещастник съм! Аз не искам да върша това повече. Но аз съм безпомощен за да му се съпротивя! Защо съм толкова слаб? И колко дълго трябва да търпя тази борба? Ще прекарам ли целия си живот, проливайки реки от сълзи, изповядвайки и покаявайки се, и после връщайки се обратно в моя грях?”

Такива последователи на Исус не се безпокоят толкова за икономическа катастрофа или световни кризи, колкото се измъчват за своите провали през отминалата седмица. Те са си мислели, че са победили своя обичаен грях, но изведнъж той се е върнал върху тях с нова сила. И така те скърбят за това, че отново са наранили своя Господ. И те се тревожат: „Защо толкова често се провалям когато всичко, което искам е да съм угоден на Исус?“

Има една истинска мярка за духовност

Вярвам, че ние можем да разберем истинското си духовно състояние от това, колко се безпокоим за най-незначителния ни грях пред нашия Господ.

Някои Християни скърбят единствено поради това, което те считат за „големи грехове“ - прелюбодейство, наркомания, пиянство, ругаене. Но истинският духовен човек знае, че никой грях не е малък в Божиите очи. И за това той скърби всеки път, когато клюкари, говори мръсни шеги или е имал продължителна нечиста мисъл. Той знае, че тези неща идват от сърцето му, центъра на неговото същество!

Вие може да не се подчинявате на Бога в подобни „малки неща“, като извинявате себе си и забравяте за тях. Но ако правите така, вие никога няма да израствате в Христа. Вашата праведност се измерва с нежеланието ви да приемете това, което наскърбява вашия благословен Спасител!

Неотдавна казах на жена си нещо, което никак не би харесало на Христос. Думите ми към нея бяха напълно незаслужени, и аз веднага бях изобличен. Знаех, че бях несправедлив към нея, и разбира се я помолих за прошка. После я прегърнах и ѝ казах, че я обичам. Но умът все още беше измъчван. Аз си мислих: „Как е възможно да съм способен на нещо, толкова неприятно за Исус? В края на краищата, никога не съм бил по-близо до Господа. Никога не съм се молил повече, от колкото през последната година. Сигурно съм абсолютен нечестивец, за да излезе такова несмислено нещо от сърцето ми.“

Нещото, което мразех, аз го направих. И не само бях разочарован от себе си - аз бях смутен, объркан, наскърбен в духа си. Аз отидох в кабинета си и паднах пред Господа, призовавайки кръвта на Христос да ме очисти.

В този момент, врагът започна да ми нашепва: „Тази малка неволна грешка не беше нещо важно. Тя бе толкова незначителна.“ Но Светият Дух веднага се надигна в сърцето ми за да опровергае гласа на дявола. Той ме увери: „Дейвид, факта, че скърбиш поради този грях доказва, че Аз работя в теб. Колкото повече тъжиш дори за най-малките престъпления срещу любовта Ми, толкова по-близо си до победата!“

Обаче поради това, че продължаваме да се борим с греха, думите на Павел към нас в Римляни могат да останат без значение. Той пише: „Благодарение обаче Богу, че като бяхте слуги на греха, вие се покорихте от сърце на оня образец на вероучението, в който бяхте обучени, и освободени от греха, станяхте слуги на правдата... и станяхте слуги на Бога, имате за плод това, че отивате към святост, на която сетнината е вечен живот. Защото заплатата на греха е смърт...“ (Римляни 6:17-18, 22-23).

Освободен от греха? Слуга на правдата, принасящ свети плодове? Сигурно се шегуваш! Докато четем тези думи, трябва да признаем честно: „Аз не съм мъртъв за греха. Не съм бил истински освободен. Аз все още съм подвластен на измамната сила на таен грях - и това ме измъчва. Ако заплатата на греха е смърт, тогава каква надежда има за мен?“

Ето откъси от две писма, написани от искрени Християни, които са се борили отчаяно с ужасни робства. Първото е написано от един младеж: „Аз постоянно съм изкушаван от сексуален грях, и винаги се поддавам. Обичам Исус с цялото си сърце, но чувствам как Божието присъствие се оттегля от живота ми. Въпреки че Го обичам, аз продължавам да се връщам към моята похот. А аз я ненавиждам. Плача като дете докато съгрешавам, молейки Бог да ми помогне да не върша това. Но аз продължавам да го правя.

Аз уповавам на Бог да ме освободи, както казва Павел в Римляни 7. И аз обичам Бог с цялото си сърце. Въпреки това, зная че греша, но се чувствам безпомощен да се променя. Понякога се чувствам добре, но има дни, в които сякаш съм пресяван като жито. Чувствам се като Юда, който предаде моя Господ. И понякога си мисля, че самоубийството е единствения изход.”

Второто писмо е от омъжена жена, въввлечена в прелюбодейство с женен мъж: „Аз се моля за освобождение, за покаяние, за сила. Аз обещавам да бъда силна срещу изкушението следващия път, когато дойде. Но когато го видя (моя любовник), аз падам обратно в същото нещо. Живях чист, морален живот години наред. Никога не съм предполагала, че ще бъда способна на подобно нещо. Но сега съм пропаднала до ада, и не зная как да спра. Когато чета вашите проповеди, аз съм изобличавана. Молила съм се и съм се опитвала да изгоня всички демони, които може да савлезли поради греха ми. Но се чувствам толкова обречена. През умът ми минават всички стихове, които говорят срещу това, което правя. Чувствам се като отхвърлена завинаги. Изпълнена съм с вина, страх, тревога, отвращение. Аз се чувствам толкова самотна, отделена и откъсната от Бог.”

Ние получаваме много подобни писма - викове за помощ от умове, измъчвани от постоянен грях. Въпреки това, трябва да кажа на всички, които обичат Исус и страдат от подобен тормоз: Това измъчване, вътрешния вик - тази борба във вашия ума - е дело на Святия Дух!

Бог изпрати Святия Си Дух във нас, за да води война срещу нашата плът и нейните желания и страсти. Така че, ако вие не сте обезпокоени когато се проваляте, ако сте способни да се отърсите от всеки грях без никакво чувство на вина, мъка или съжаление - тогава Святия Дух не е във вас за да воюва.

Обаче, ако сте изобличавани дори от най-малките прегрешение, вие сте близко до истинската победата. Той спечелва победата в сърцето ви като произвежда скръб по Бога, която води към истинско покаяние!

3. Бог е снабдил противоотрова за изцелението на измъчвани умове

Има победа за нас над всички тези неща, които измъчват умовете ни. Тя се крие в завета, който Бог направи преди много години с Авраам и неговото потомство: „Избавление от неприятелите ни и от ръката на всички, които ни мразят; За да покаже милост към бащите ни, И да спомни светия Свой завет, Клетвата, с която се закле на Авраама, Да даде нам, бидейки освободени от ръката на неприятелите ни, Да Му служим без страх, В святост и правда пред Него, през всичките си дни” (Лука 1: 71-75)

Божията клетва към Авраам и децата му е кристално ясна: Той ще ни освободи от всичките ни врагове, за да можем да живеем без страх – не измъчвани и в почивка - всеки ден от живота си!

Възлюбени, този завет е в сила за всички нас, които живеем днес. Според Павел, всички, които чрез вяра са приели Христос като Господ са „Авраамово потомство.”

„Значи, не чадата, родени по плът са Божи чадата; но чадата родени според обещанието се считат за потомство” (Римляни 9:8). "Тогавата познайте, че тия, които упражняват вяра, те са Авраамови чадата.” (Галатяни 3:7)

И така, можем ли да изискваме това заветно обещание? Авраам зададе подобен въпрос на Господа, когато не видя решение на своята безизходица. Той попита: „Какво ще ми дадеш Господи, когато виждаш че нямам дете?” Ето го отговорът на Бог: „Аз съм твой щит, твоя твърде голяма награда.” (Битие 15:1)

Господ му каза: „Аврааме, Аз ще ти дам Себе си и това е всичко. Аз ще бъда твой защитник и твоя голяма награда, защото Аз съм който съм. Вече никога няма да се боиш от други врагове, защото Аз ще ти бъда Бог!”

В Своя Новия Завет, Господ ни дава славно обещание, същото като това. Той казва: „Аз ще бъда техен Бог, и те ще бъдате Мои люде“ (Евреи 8:10). Наистина, от самото начало на сътворението, през цялото писание, ние чуваме Бог да отправя този зов към човечеството: „Аз искам да бъда ваш Бог!“

Господният план за нас винаги е бил прост. Той е казал: „Не трябва да се страхувате от никоя сила, която идва срещу вас. Аз ще действам като ваш защитник във всяко време. Ако просто се доверите на Моите заветни обещания, оставяйки себе си в Моята грижа чрез вяра, Аз ще бъда всемогъщ Бог за вас. Аз ще победя всички ваши врагове и ще ги покоря пред вас. Вие ще бъдете победоносни, повече от победители - живеейки дните си в мир, без никакъв страх!“

Аз ви питам: Живеете ли дните си без страх - със спокоен дух и необезпокоен ум? Повечето от нас не прекарваме дори и частица от времето си по този начин. Ние понякога преживяваме моменти на мир, но не сме влезли напълно в Божията почивка.

Ако сте измъчвани, объркани, отчаяни поради постоянен грях, вие трябва да разберете: Бог не ви е ядосан! Той не желае да ви наказва или осъжда. Напротив, той копнее да ви изпълни със Своята всемогъща сила!

Бог казва по същество едно и също нещо във всичките Свои завети: „Аз търся хора, които ще повярват, че мога да ги избавя от всичките им врагове!“

„И да не забравяте завета, който направих с вас; и да не се боите от други богове. Но от Господа вашия Бог да се боите; и той ще ви избави от ръката всичките ви неприятели.“ (4 Царе 17:38, 39)

В Стария Завет, тези врагове бяха езическите народи - Филистимци, Моавци, Хетейци, Евусейци, Ханаанци. Всички тези зли сили се стремяха да унищожат Божия народ и да го върнат обратно в робство.

Днес нашите врагове са в духовния свят - демонични сили, плътски страсти, зли помисли. И в Новия Завет, Бог повтаря Своето обещание към Своите хора:

„Аз ще бъда твой Бог - и ти ще бъдеш мой син, моя дъщеря. Всъщност, ти ще бъдеш Мое дете от сега и през цялата вечност. Ето защо запомни завета, който направих с теб. Не ще се боиш от никой човек или сила, но единствено от Мен. Аз ще те избавя от ръката на враговете ти - включително от демонично измъчване, не отмиращи страсти, неконтролируеми навици, всички постоянни грехове!“

Може да попитате: "Защо не виждам в мен изпълнението на този завет?"

Ако се чудите защо продължавате да падате, защо продължавате да се чувствате слаби и безсилни, вършейки точно това, което мразите - това е така, защото вероятно не сте се доверили напълно на Божиите славни обещания. Бог изрече всички тези обещания на Авраам, обещания да бъде негов щит, да бъде негов награда, да го защитава от всичките му врагове, дори да извършва за него чудеса, каквото беше раждането на син в неговата старост. Авраам повярва тези обещания и Бог каза, че вярата му бе вменена за праведност.

По същия начин, в момента, в който се откажем да се борим с духовните си врагове чрез нашите собствени сили - приемайки в сърцето си, че каквото Бог е обещал, Той е способен да го направи, и оставим всичко в Неговите ръце - това е началото на нашата праведност. Бог ни помага в това като изпраща Собствения Си Дух да обитава в нашите сърца. Святият Дух е Божията сила, и тази сила обявява война срещу всички демонични сили: „...Духът [силно желае, или „се бори“] противното на плътта.“ (Галатяни 5:17)

Духът заявява: „Това сега е мое обиталище, дяволе. Аз съм установил главната си квартира тук, и Аз издигам знамето на всемогъщия Бог. Ти вече нямаш власт тук. И твоята борба вече не е срещу Моето дете. Сега ти заставаш срещу Мен. И Аз ще те преследвам, ще осуетя плановете ти и ще те поразя на всички фронтове. Това дете сега е храм на Святия Дух!“

Ходенето в Духа не е нещо сложно. То е просто вярване в това, което Бог е казал: „ ... ходете по Духа, и няма да угаждате на плътските страсти.” (стих 16) Казано просто, това означава: „Доверете се на Святия Дух! Вярвайте в Неговата клетва да поеме вашата защита. Ходете в силата на Неговите обещание да се бори за вас!”

Божие слово ни дава непоклатимо обещание, което е сигурно лекарство срещу всяко умствено страдание: „Тогаваше поръся върху вас чиста вода, и ще се очистите; от всичките ви нечистоти и от всичките ви идоли ще ви очистя. Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложавътре във вас, и, като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце. И ще вложав Духа Си вътре във вас, и ще ви направя да ходите в повеленията Ми, да пазите съдбите ми, и да ги извършвате.” (Езекиил 36:25-27)

Виждате ли какво казва Бог? Неговият Дух извършва цялото дело във вас! Той ще ви очисти и ще ви даде ново сърце. Той ще ви води към покорство и ще ви кара да вършите правилните неща. Вашата част е да вярвате с непоклатима вяра, че Той ще удържи на думата Си.

И така, ще оставите ли проблемите си, бъдещето си, живота си - и вашите грехове - в ръцете на всемогъщия Бог?

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

Този материал е предназначен единствено за лична употреба и не се позволява публикуването му в други web страници. Lorain County Free-Net Chapel притежава изключителните права от World Challenge, Inc. да публикува тези послания в своята web страница. Можете свободно да зареждате, копирате, печатате и размножавате тези послания, но без да ги публикувате на друго място в Интернет. Можете обаче да включвате връзки към това място, които да водят до тези послания.